

лимфобластного лейкоза среди детей. Работа имеет важное значение при ранней диагностике и эффективном лечении этой болезни.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ВІЙСЬКОВО-МЕДИЧНА ПІДГОТОВКА ТА МЕДИЦИНА НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ» У ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ КОЛЕДЖІ Сухенко О.В.

Коледж Національного фармацевтичного університету, м. Харків, Україна

Процес очевидних змін, які відбуваються на початку ХХІ століття в економічній, політичній, духовній, освітній сферах, гостро ставить перед колективами вищих навчальних закладів відповідальне завдання – необхідність не тільки здійснювати професійне навчання, а й виховувати грамотних, духовно збагачених, національно свідомих фахівців, рівень знань яких відповідав би зростаючим до них вимогам суспільства. Сучасний період розвитку системи освіти значною мірою пов'язаний з переорієнтуванням активності фармацевтичних навчальних закладів на поглиблення знань студентів з медичних питань. Підготовка висококваліфікованого фахівця, здатного самостійно приймати рішення в рамках професійної компетентності – головне завдання кожного викладача. При формуванні загальних і професійних компетентностей у студентів фармацевтичного коледжу важливо отримання ними не тільки теоретичних знань та вмінь, а й максимальне їх використання на практиці. Така підготовка неможлива без сучасних ефективних методів навчання.

Процес викладання дисципліни «Військово-медична підготовка та медицина надзвичайних ситуацій» має на меті наближення теоретичної підготовки до практичної. У нерозривній єдності теорії і практики пріоритетну роль відіграє практика. Теорія і практика у навчанні – це дві сучасні проблеми викладання, які органічно пов'язані з процесом пізнання. Перша стадія цього процесу – отримання інформації. Для кращого сприйняття інформації нами використовуються усі канали її отримання: візуальний; вербальний, тактильний. Якщо інформація засвоєна, то вона переходить у другу стадію – знання. Студент повинен вміти виконувати найпростіші дії: протягом кількох хвилин виявити локалізацію ушкодження, відновити прохідність дихальних шляхів, зупинити кровотечу, накладити оклюзивну пов'язку, застосовувати засоби транспортної іммобілізації тощо. Уміння – це третя стадія. Проте в екстремальній ситуації одного вміння також недостатньо, необхідні навички. Для набуття навичок та їх застосування студентами у будь-якій ситуації, необхідно використовувати багатоступінчастий метод навчання: 1-й ступінь – викладач розповідає і демонструє як правильно виконується той чи інший елемент надання домедичної допомоги; 2-й ступінь – студент перераховує порядок дій, а викладач у зазначеній послідовності виконує їх, навіть якщо студент дає невірні вказівки. На цьому ступені студент повинен побачити свої

помилки і виправити їх; 3-й ступінь – студент самостійно повторює зазначені дії і коментує їх виконання, це дозволяє краще запам'ятати послідовність дій при наданні домедичної допомоги; 4-й ступінь – студент самостійно виконує всі дії без мовного супроводу, що допомагає отримані знання та вміння перетворити у навички; 5-й ступінь – студент виконує усі дії в режимі реального часу, що сприяє закріпленню отриманих навичок. Викладач оцінює правильність виконання дій, їх засвоєння на четвертому та п'ятому ступенях. Якщо студент допускає помилки, то він знову починає повторення дій з третього ступеня. Для відпрацювання навичок успішно використовуються сучасні педагогічні технології, такі як модульне навчання, метод проектів, групова та індивідуальна робота, логічні динамічні схеми, малюнки, метод проблемного викладу, частково-пошуковий (ситуаційні задачі, імітаційно-рольове моделювання) та ін.

Практична підготовка майбутніх фармацевтів як і людей, які не мають спеціальної медичної освіти, повинна проводитися за принципом послідовності. За короткий строк навчання неможливо сформувати медичне мислення, у зв'язку з чим, в основі навчання мають бути принципи стандартизації, алгоритмізації і відпрацювання практичних навичок до автоматизму. Традиційно в педагогіці термін «практична підготовка» характеризує навчання як складову частину професійної освіти. Він відображає закономірності, зміст, методи й форми організації процесу формування умінь і навичок, які визначають здатність слухачів до кваліфікаційної праці. Практична підготовка разом із теоретичною вирішують завдання певного змісту, створюють основу з набуття первинних практичних навичок із надання допомоги в надзвичайних ситуаціях. Практичне навчання – багатогранна за змістом, складна і цілісна система, що включає такі компоненти як: мета, потреба, мотив, предмет, на який спрямована діяльність, засоби досягнення мети, результат діяльності.

Таким чином вивчення дисципліни «Військово-медична підготовка та медицина надзвичайних ситуацій» з використанням різних форм та методів навчання ґрунтується на теоретичній базі з багаторазовим відтворенням алгоритмів практичних навичок і аналізом допущених помилок дозволяє в короткі строки перетворити вміння та знання в навички, що виконуються на підсвідомому рівні, що для майбутніх фармацевтів є дуже актуальним.

Фахова освіта забезпечує підготовку майбутніх фармацевтичних працівників, спеціалістів різних освітньо-кваліфікаційних рівнів. Це сприяє формуванню інтелектуального потенціалу нації, як найвищої цінності суспільства. Вона є основою духовного, соціально-економічного та культурного розвитку суспільства.